

[Stumph.]

små Træhuse, hvori deres andre Fiskegrejer opbevares. Jeg gaar ud fra, at den Ret, som Klitplantøren har til at give Dispensation, bl. a. er tænkt anvendt, hvor de at mig nævnte Forhold er til Stede.

Jeg er ogsaa meget tilfreds med den Ændring, der sker med Hensyn til Fordelingen af de Udgifter, der er nævnt i § 8 i Loven af 29. Marts 1867. Det drejer sig om Udgifter til Beplantning med Træer samt til andre Dæmpnings- og Beplantningsarbejder. I Loven af 29. Marts 1867 var det bestemt, at de ³/₆ af Udgifterne skulde afholdes af Statskassen, ¹/₆ af Amtsrepartitionsfonden, ¹/₆ af Kommunerne og ¹/₆ af vedkommende Grundejer. Den sidste Sjettedel er nu gaaet fra Grundejeren over paa Statskassen, som derved kommer til at yde ⁴/₆ eller ²/₃ af Udgifterne, medens den sidste Trediedel som hidtil udredes med Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden og Halvdelen af Kommunen.

Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil ogsaa betyde, at der nu bliver uhindret Adgang til Stranden og Havet ad de gennem Klitterne anlagte Stier og Veje samt til Afbenyttelse af saavel Strandbredden som Havet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Tusinder og atter Tusinder af Mennesker i alle Aldre i Sommertiden vil benytte Lejligheden til et Ophold ved Kysten og til et nervestyrkende og sundhedsgivende Bad. De vil altsaa ikke risikere hverken helt at blive forment Adgang til Kysten eller, hvis de er kommet der, at blive vist bort. Den foreslaaede Ordning vil derfor utvivlsomt betyde et stærkt øget Friluftsliv ved vore Strande til Gavn for den almindelige Folkesundhed.

Rent skønhedsmæssigt vil Lovforslagets Gennemførelse ligeledes faa ikke ringe Betydning. Som Forholdene hidtil har været, kan man ikke sige, at de, der har haft Adgang til at bygge og bo i Klitterne eller ved Stranden, altid har taget skønhedsmæssige Hensyn, naar de tog Klitterne eller Stranden i Besiddelse. Meget ofte har det modsatte været Tilfældet, idet man har bygget og indrettet sig uden mindste Hensyn til Stedets særlige Naturforhold. Dette maa i højeste Grad beklages, thi Vestkysten og ikke mindst Stranden og Klitterne er af en saa egenartet storslaaet og stemnings-

fuld Karakter, at den ikke burde brydes. Megen Synd mod den vestjydske Natur er i Aarenes Løb begaaet i Tankeløshed eller for Profit; det kan der vel ikke raades Bod paa, men Fredningen kan komme til at betyde, at der ikke i kommende Tider bliver syndet saa meget, som sket er i Tiderne, der svandt. Og Forebyggelse er jo da heldigvis ikke at foragte, heller ikke i dette Forhold.

Fra Statens Side gøres der et overordentlig stort og fortjenstfuldt Arbejde for gennem Høfdebygning at beskytte Kysterne, ikke mindst Vestkysten. Det er mange Millioner Kroner, der i Aarenes Løb er benyttet hertil, og det skal siges, at de har været vel anvendt og gjort deres Gavn. Det graadige Vesterhav kan ikke længere, hvor disse Høfder er anbragt, æde af den danske Jord, men maa tværtimod give tilbage af den røvede Jord i Form af ny Strandbred. Ved Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag skaber vi de gunstigste Muligheder for Sikring af Strandbredden og Klitrækkerne og de bagved liggende Jorder. Det er et godt og landvindende Arbejde, der her udføres, og jeg nærer ingen Tvivl om, at saa godt som hele Befolkningen vil staa bag det og yde det sin Tilslutning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

S. Rasmussen: Ligesom de foregaaende Talere skal jeg udtale min Sympati for den Lovgivning, der nu i en lang Række Aar har været gældende med Hensyn til Sandflugtens Dæmpning langs Kysten, særlig Vestkysten. Den har gjort sin store Nytte og været til uvurderlig Gavn paa mange, mange Maader, som det allerede er fremhævet fra flere Sider; jeg skal ikke gentage, hvad der herom er sagt.

Naar man nu gaar til en ny Lovgivning, synes jeg, man først maa stille sig det Spørgsmaal: Hvad er der i Vejen med den gamle Lov? Er der noget i den, som bør rettes, eller har den virket tilfredsstillende, saaledes som den har været nu en Aarrække? Jeg tror at turde sige, at paa de allerfleste Punkter har man været tilfreds med Loven, som den nu er. Men naar en Lov har